

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Έλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Αστικῶν 20
261—Γραφείου 66. Ερμοῖ—261

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ προβιβουμένη
ὅπως ὅσοι οἱ τε τελειοτέρα καθιστῷ τὴν ἔκδοσιν
τοῦ φύλλου, συνέστησεν Ἰδιοὺς τυπογραφεῖον, ἵνα
ἀλὸς τοῦ προσεχοῦ φύλλου ἀρχεται τυποῦσα αὐτὸς
διὰ καιρονυμῶν στοιχείων.

Τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Ἀθηναΐδος» ἐτῷ συνέστη
καὶ στοιχειοχντήριον ἀραδέχεται τὴν μετ' ἀκριβεῖας
καὶ συγκαταβατικῶν τιμῶν ἐκτύπωσιν οἰονδήποτε
συγγραμμάτων καὶ ἐφημερίδων.

Εἰς τὸν λόγων τῆς ὑπάρξεως τῆς οὕτω καλουμέ-
νης συγχρόνους μεταξὺ θρησκείας καὶ ἐπιστήμης,
δύναται νὰ εὑρεθῇ ἐν ταῖς ἴδαις μικρᾶς τινος σχο-
λῆς ἐπιστημόνων. Ἀναγκωροῦνται ἐκ τῆς ἀρχῆς διὰ
ἀπιστίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν θρησκείαν τῆς ἀποκαλύ-
ψεως εἶναι τὸ πρῶτον ἀναγκαῖον βῆμα πρὸς ἔξασφά-
λισιν θέσεώς τινος ὡς ἐρευνητοῦ τῆς ἐπιστήμης.
Ἀπομαρτύρωνται δέον τὸ δυνατὸν αὐτοῖς ἐκ τοῦ μετὰ
εσθεμοῦ πνεύματος τῶν ἔξοχωτέρων σπουδαστῶν
πχντὸς κλάδου τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης. Μίαν τῶν
ὑψηλοτέρων καὶ γενικωτέρων γυμνάσεων τοῦ ἀνθρω-
πίου νοῦς, τὴν πίστιν σχετίζουσι πρὸς τὴν ἀμάθειαν
ἢ τούλαχιστον τὴν εὐπιεστίαν, θεοσεῖδη δὲ ἐπιστήμονα
χαρακτηρίζουσιν ὡς δεισιδαιμόνια.

Φυσικῶς τοιαῦτη κατάστασις πράγματων διάγει-
ρην ἀνταγωνισμούς, ὑπεστηρίχθη δὲ διτὶ, σχολὴ ἀρνου-
μένην πλειότερα τῶν δέον παραδέχεται ἢ τῆς δούλιας
αἱ θέσεις εἰσὶν ἀρνήσεις, εἶναι μιαρὰ σχολὴ. Νοῦς ἰσχυ-
ρὸς εἶναι καὶ οἰκοδομητικός πρέπει νὰ ποιῇ, νὰ ἐπε-
ργάζηται, συγχωνεύῃ καὶ ἐνοτ. Ἡ συσχέτησις εἶναι
στοιχεῖον ἀξιοπρεπείας. Ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ δείκνυται
ἐν τῇ τακτικῇ κτίσει, ἐν τοῖς κατασκευασθεῖσι καὶ
εφόδια κυβερνώμενοις κόσμοις, ἐν τῇ διευθύνσει τῶν
πλανητῶν, καὶ ἐν πάσῃ τῇ λοιπῇ πολυπλόκῳ δικρ-
ρυθμίσει τοῦ σύμπαντος. Ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἐν
τούτοις φάίνεται. Λέγει, καὶ οἱ Νόμοι περιέχονται εἰς

ὑπαρξίν πνέει ἐπὶ τοῦ χάους, καὶ πληροῦται κατοι-
κῶν, ἀνύψοι τὴν χειρα καὶ οἱ στέρες ἀρχῆσιν τὴν
ἀτελεύτητον πορείαν των. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεός, καὶ δ
ἄνθρωπος καὶ εἰκὼν αὐτοῦ γενέμενος, εἶναι κατ' ἀντ-
λογίαν ἡνωμένος πρὸς αὐτόν. Ἀληθὲς μεγαλεῖον οἴου-
δήποτε βαθμοῦ, γίνεται γνωστὸν ἐκ τῶν πλασμάτων
του, τὰ προσβόντα αὐτοῦ εἰσὶ θεικά προστίθισι ἀντὶ
ν ἀφικοῦ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς πίστεως τοῦ κόσμου καὶ
τῶν ἔργων. Ἡ μελέτη τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ θεοῦ ἐν
τοῖς πλάσμασιν αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται ἐν τῷ
αὐτῷ πνεύματι καὶ χάριν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, ὃς δὲ
μελέτη τῆς θεικεώς του ἐν τῷ λόγῳ του. Ἄλλα
μελέτη ἡς δὲ πρώτη φάσις εἶναι δι σκεπτισμός, δὲ
δευτέρα δὲ πιστία, δὲ τρίτη δὲ ἀθετή—ἥτις πρώτον ἀμ-
φιβάλλει, εἶτα ἀπιστεῖ καὶ ἐπὶ τέλος βλασφημεῖ,—
δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἀποβῇ εἰς καλόν, διότι εἶναι
πάλι κατὰ τῶν «αἰωνίων ἀληθειῶν».

ΜΕΣΑ ΔΙ' ΟΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΗΝ ΤΗΝ
ΣΗΜΙΝ ΠΟΛΛΩΝ ΟΥΣΙΩΝ.

(Ἐπ. Α. Κωνσταντινίδος).

Ἄλι μέθοδοι τῆς διατηρήσεως είναι διάφοροι, ἀνα-
λόγως τοῦ ὅγκου καὶ τῆς μορφῆς τῆς πρὸς διατήρη-
σιν οὐσίας, ὃς καὶ τοῦ μεγάλου δὲ μικροῦ βαθμοῦ,
δὲ ἔχει ἔκαστη οὐσία πρὸς τὴν ταχείαν δὲ βραδεῖτεν
ἀλλοίωσιν· καὶ κυρίως ἀναλόγως τῆς χρήσεως, διὸ ἔ-
καστος ἐπιθυμεῖ νὰ κάμη τοῦ περὶ αὐτὸν δὲ λόγος ἀντι-
κειμένου. Συγκεφαλαιούνται δὲ διλαὶ αἱ μέθοδοι ἐπὶ
τῆς ἐπομένης ἀρχῆς, ἥτις στηρίζεται εἰς τὴν παντε-
λῆ ἀπομόνωσιν τῆς πρὸς διατήρησιν οὐσίας ἀπὸ τῆς
μετὰ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς ὑγρασίας ἐπαφῆς· τοῦτο δὲ
κατορθοῦσται διὰ τῆς ἀποκράνσεως τῆς οὐσίας διὰ
τῆς διπτήσεως δὲ καὶ διὰ τῆς χρήσεως τῶν μέσων
ἔκείνων, τὰ δηοῖα εἶναι ἐπιτέλεσια πρὸς τὴν ἀπορρο-

φησιν τοῦ ἐν ταῖς οὐδίαις περιεχομένου ὅδατος ἢ δύνανται νὰ ἀπομονώσωσιν αὐτὰς ἀπὸ τῆς μετὰ τοῦ ἀέρος ἐπαρθῆς.

ΨΥΧΩΣ.—Τὸ φῦχος εἶναι δραστήριον πραφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῆς σῆψεως τῶν οὐσιῶν. Δύναται δέ τις ἐπὶ πολὺ νὰ διατηρήῃ τὰς υποκειμένας εἰς σῆψιν οὐσίας ἀναλλοιώτους· ἡ θερμοκρατία πάχης ἀρκεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Πρὸς διατήρησιν τῶν διαφόρων οὐσιῶν συνηθίζουσιν εἰς πολλὰς χώρας οἱ ἄνθρωποι νὰ περιβάλλωσι τὰ μὲν κρέατα μεταξὺ τετριμένης γιόνος, τοὺς δὲ ἰχθύες, τοὺς δοποὺς μεταφέρουσιν ἀπὸ τῆς θελάσσης εἰς ἄλλας μεσογείους χώρας, ὡς καὶ τὰς σάρκας πολλῶν ζώων, νὰ θέτωσι μεταξὺ τῶν πάγων τὰς δὲ ἔδωδικους οὐσίας, ὡς τὰ λεμνώνια, τὰ πορτοκάλια, τὰ κερατά, τὰ κελοκενθίκα κτλ. διατηροῦσιν ἐπὶ πολὺ ἔντες τῶν υπογείων, ἢ εἰς τὰ δροσερότερα τῆς αἰκίας μέρη.

"Οταν δὲ τὸ πιθμῆκ τοῦ ἀνθρώπου ή τοῦ ζώου καλυψθῇ μὲν ἕκανην ποσότητα χιδόνες, δύναται νὰ διατηρηθῇ, οὕτως εἰπεῖν, ἐπ' ἄκειρον. Πολλοὶ περιηγητές ἀναφέρουσιν διτ εὑρέθησαν εἰς τὰς πολικαὶς χώρας πτώματα ζώων, τὰ δποικιλλάς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τὰ δὲ εἰδὴ τρύπα τῶν ζώων δὲν ὑπάρχουσι; τὴν σήμερον εἰς κανὸν μέρος τῆς γῆς.

ΕΙΡΑΝΕΙΣ.—ΟΠΤΗΣΙΕ.—Πάντες γινώσκομεν δτι αἱ δργχνικαὶ οὐσίαι τεθεῖσαι εἰς ἕπρᾶν ἀτμοσφαιραν ἢ εἰς τόπον ἄνυδρον, δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν ἐν καλῇ καταστάσαι ἐπ' ἀδριστον χρόνον.

Πτώματα δὲ ἀνθρώπων ή ζώων καλυφθέντα μὲ
κεκαυμένην ἄρμον εἰς τὰς ἐρήμους χώρας τῆς Ἀφρι-
κῆς, τῆς Ἀσίας καὶ εἰς τὰς ἀπεράντους πεδιάδας τῆς
μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, διετηρήθεον ἐν καλλίστῃ
καταστάσει ἐπὶ πολλοὺς αἰώνας. Οἱ δὲ ἀρχαιότεροι
κάτοικοι τῆς Ἀμερικῆς συνειθίζουν νὰ διατηρῶται τὰ
σώματα τῶν ἀποθκηνόντων προγόνων των διὰ τῆς Ἑπ-
ράνσεως, ή περιβάλλοντες αὐτὰ μὲ βάρισκα καὶ ὑπ’
αὐτὰ ἀνάπτουνται ἔλαφοδύ πῦρ.

Διὸς τῆς Ἑράνοςεως δικτηροῦνται ἐπὶ πολλὰ ἔτη διάροφα προέβατα οἱ φρεμακοποιοί π. χ. δικτηροῦσι πολλὰ εἰδὴ φυτῶν, τὰ δύοτα δὲν ἀναπτύσσονται, εἰ μὴ εἰς ὥραιμένας ὥρας τοῦ ἔτους. Οἱ δὲ βοτανικοὶ δικτηροῦσι πολλὰ εἰδη ἀνθέων καὶ φύλλων, ἀφοῦ θέσσωπιν αὐτὰ μετεξέν φύλλων χάρτου μὴ κολλαρίσουν.

Διὰ τῆς Ἑράνσεως διατηροῦνται πολλὰ εἴδη καρ-
πῶν οὐλούσια, φοίνικες, σταφίδες κτλ. ὁ δὲ χυρὸς
τῶν σταφυλῶν διὰ βρώσεως παρέγει ἐψημα, τὸ δυοτόν
τους καὶ τὴν λέντην τεττάντην. Ήπειδὴν δὲ τὸ αὐτὸν ἐν-

τούρκοις λεγεται πετρένη. Επειδή δε το σκευός, εγ-
τὸς τοῦ δποίου ἡ ἔξατμοσ τοῦ ὑγροῦ τούτου γίνεται,
εἶναι συνήθως χάλκενον, μέρος τοῦ χάλκου διελένεται
ἐν τῷ τοῦ ἐψίνακτος τοίτου καὶ προσένεται πάνων δα-

μὴν εἰς τὴν γχστέρα ἐκείνων, οἵτινες κάμνουσι χρήσιν
αὐτοῦ· εἶναι δὲ καλὸν πρὸ τῆς χρήσεως αὐτοῦ νὰ ἐμ-
βάλλωμεν εἰς τὸ ὑγρὸν ἔλασμα σιδήρου καλῶς κεκα-
θαρμένου, καὶ ἀπὸ ὑπάρχη εἰς τὸ ὑγρὸν διέλυσται χαλ-

κοῦ, τὸ ἔλεσμα τοῦ σιδήρου μετ' οὐ πολὺ εἰσαχθὲν,
όλεις ἔχει χρῶμα δλως διόλου κίτριγον.

ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΤΜΟΦΑΙΡΙΚΟΥ ΑΕΡΟΣ.—Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρος μεταβάλλει τὴν φύσιν τῶν φυτῶν καὶ ζωιῶν οὐσίων, ἐποδίσκητες τὴν μετὰ τῶν οὐσίων τούτων ἐπιχρήματος, δυνάμεις να διατηρήσωμεν αὐτὰς ἐν καλῇ καταστάσει ἐπ' αὔριον χρόνον. Ὑπάρχουσι δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πολλοὶ καὶ διάφοροι τρόποι.

ά.) Δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν τὰς οὐσίας ταύτας πὶ πολὺ ἀναλογίατους, θέσαντες αὐτάς ἐντὸς τοῦ ἔξωτου, τοῦ ὑδρογόνου, τοῦ δεξιεῖδου, τοῦ ἀνθρακοῦ ἄλλα διὰ τῆς μεθόδου ταύτης δὲν δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν μεγάλην ποσότητα πραγμάτων. Οἱ διεικανοὶ διατηροῦσι τοὺς καρποὺς ἐπὶ πολὺ ἀναλογίατους, ἀφοῦ θέσωσιν αὐτοὺς ἐντὸς μικρῶν σάλιων περιεχόντων μονοθειοῦχον σίδηρον, δοστις, ἀπορροφῶν τὸ δέργον τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος τοῦ ἐν τοῖς σάκκοις, ἀφίνει μόνον τὸ ἔξωτον καὶ τὸ ἀνθρακίνητον.

Ο δὲ Κάμγεκ ἐν Ἀγγλίᾳ μεταχειρίζεται μέθοδον
πρὸς διατήρησιν τῶν κρεῶν πολὺ περίεργον. Ἐκθέτο-
ιεν δὲ τὴν περιγραφὴν ταύτης κατὰ τὸν Δέγγλερ.
Ιχλύπτεται ἡ κεφαλὴ τοῦ πρὸς σφαγὴν ζώου διά τι-
ος σάκκου ἔχοντος σχῆμα χοάνης καὶ καταλήγοντος
ἐς σωλῆνα διευθυνόμενον εἰς δοχεῖον πλήρες ὀξείδιου
τοῦ ἄνθρακος. Ἀφοῦ δὲ ἀναπνεύσῃ τὸ ζῶον ἐπὶ τινα
ιδόνον δευτερόλεπτά ἀπὸ τοῦ ἀερίου τούτου, εὐθὺς
καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀσφυξίας καὶ, ἐνῷ ἀκόμη δε-
ινύσι ἔχην ζωῆς, ἀποκόπτεται αὐτοῦ ἡ κεφαλὴ καὶ
ἀκδέρεται, ἐπειτα κατατέμνεται εἰς τεμάχια· ἔνεκκ
ἡ τῆς εἰσπνοῆς τοῦ ἀερίου τὸ αἷμα λαμβάνει χρῶμα
ιωρότερον ἢ τὸ αἷμα τῶν ἄλλων ζώων τῶν φονεύ-
ένων διὰ τῶν συνήθων μέσων.

Τὸ κρέας τοῦ ζώου κατατμηθὲν τιθεται ἐντὸς κι-
ωτίων, τὰ ὅποια κλείονται στεγχνῶς. Ἐπὶ ἔκστοτον
ἐκ κιβώτιον ἐμβάλλεται κυτίον (κουτί) περιέχον ἑυ-
λάνθρακας κεκορεσμένου θειώδους δέξεος. Διά τινος
εριτηρίου ἐξάγεται ἐκ τῶν κιβωτίων διάτροφα-
κές ἀπὸ καὶ ἀντικαταστάνεται διά τοῦ ἀερίου, τὸ
ποτὸν ἀναπτύσσεται ἀπὸ τὴν καῦσιν τῶν ἀνθράκων,
τε, βοηθείᾳ σιδηροῦ τίνος σύρματος, ἀνοίγεται τὸ
υτίον, τὸ δποτὸν περιέχει τὸν; κεκορεσμένους θειώ-
δους δέξεος ἄνθρακας. Τὸ δὲ τοῦτο εἰσέρχεται τότε
ντὸς τοῦ κρέστος κατὰ μικρόν. Τὰ δὲ δηλητηριώδη
έρια ἐξαφανίζονται δλοτελῶς μετὰ τὴν βράσιν ἢ
ἢ τὴν διπτησιν τοῦ κρέατος.

Διὰ τῆς μεθόδου ταῦτης κατασκευάζονται μεγάλαι οσπρίττες κρέατων καὶ κομιζόνται ἐκ τῆς Νοτίου Αμερικῆς εἰς τὴν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν εργασίαν.

6) Οι φαρμακοποιοί διετέλουν ἄλλοτε τοὺς φυτικοὺς χυμοὺς, καλύπτοντες αὐτοὺς μὲ λεπτὸν στρῶμα ἔλασιν νωποῦ καὶ δλέγοντες ὑποκειμένου εἰς δξειδωσιν. Τοῦ ἔτεος 1826, γενομένων ἀνακαρφῶν ἐν Πορτογαλίᾳ,

ἀνεκαλέσθησαν βαυκαλίδες πλήρης ἐλαῖων ἐν καλ-
λιστῃ καταστάσει, ἐμβεβαπτισμέναι ἐντὸς ἐλαίου, ἀν-
τοι τὸ ἔλαιον μετεβλήθη εἰς ἐλακέον δέον.

γ) Ό. Χειρέτης, περίφημος μεταπράτης τῶν ἑω-
δίμων, διετήρει ἐπὶ πολὺν χρόνον νωποὺς διαφόρους
καρπούς, οἷον σταφύλας, γεώμηλα, κάρυα, ἀμύγ-
δαλα, κάστανα κτλ. καλύπτων αὐτὰ μὲ τρῦμα τι-
τάνου ἔσβεσμένης ἐν καταστάσει κόνειας. "Οταν δὲ
κώκαι ἡ φυτικὴ οὐσία κ. περιβάλλωνται δηδὸ τοῦ
ταχχάρου ἡ τοῦ μέλιτος διατηροῦται, ὡς ἔλαν ἄσκαν
ἔντες τοῦ ἔλαιου ἡ τοῦ λίπους.*

4. POZA

В ТА ДІЯ ФРОУРІА

(Συνέχεια, ίδε πρ. 12.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τὸ μικρὸν βιβλίον τῆς Ῥώτας περιέχον τὰς φήσεις
τῆς μητρός της.—Η εὐτυχὴ καὶ οἰκουμενικήτων
ἐποίησα ἐν τῷ Προσφιλεῖ Αθηναϊώ.—Ο Προδότης
επούρει τὸν Ἰππότην Ἐυβῆν καὶ τοὺς στρατιώτας
αὐτοῦ εἰς τὸ Εὐτυχὲς Φρούριον.

Τὴν ἐπιούσαν περὶ τὸν δῆθρον ὁ Ἰππότης Ἐλέαρτος πορεύθεις εἰς τὴν μεγάλην αίθουσαν, ὅπου συνεκλήθησαν οἱ ἀνδρεῖς στρατιῶται τοῦ προτέρεφχαν αὐτοῦ; διὰ συντόμου λογοθέρεου νὰ φωνᾶσι πιστοὶ πρὸς τὸν γενναῖον Δοῦκα. «Μετὰ χρῆσε» προσέθηκε «ἡθελοντας σας ὅδηγήσει εἰς ὑπεράσπιον του καὶ μετάσχει τοῦ κινδύνου, ἂν εἴχον ἀναλάβει ἀρκούντως τὰς δυνάμεις μου καὶ ἀν ἔτι δὲν διετέλει ὁ βραχίων μου σχεδὸν ἄχρηστος. Δὲν είναι δὲ ἀνάγκη νὰ διαθέβει-ώσω ἄνδρας, οἵτινες ἐπὶ πολλὰ ἔτη μὲν ὑπηρέτησαν, ὅτι, ἔαν τινες ἦσαν ἄμεινον κατασταθῆ ἀνίκανοι ἔνεκα τοῦ πολέμου, μεγάλη πρόνοια θέλει ληφθῆ δί· ὑμᾶς καὶ διὰ τὰς οἰκογενείας σας.»

Τὴν δὲ πρωτίν δ' Ἰππότης οὗτος κατὰ τὸ πρόγευμα
μη ἡτο σιωπηλὸς καὶ ἐφανέτο δῶς σύννους. Τέλος
ἡ Ῥόζα μετὰ σεβασμοῦ εἶπεν. «Ἄγκυπτέ μοι, πά-
τερ, εὐλογον είναι νὰ λυπᾶσαι, διδτὶ δὲν δύνασαι νὰ
ὑπηρετήσῃς τὸν Δοῦκα, ἀλλ' ίσως ή θεία Πρόνοια σε
κρατεῖ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ παρόντος». διδτὶ κατὰ τὴν
ἀπουσίαν του δ' Ἰππότης Ἐμβῆς ἐνδέχεται νὰ προσ-
έβαλῃ τὸ Εὐτυχὲς Φρούριον τοῦτο δὲ θὰ ἡτο τρομε-
ρωτατον δι' ἐμέ! Νομίζεις δτι θὰ μάθη δτι ἀπέστει-
λας δλους τοὺς στρατιώτας του;»

«Θέλομεν πράττει τέλον μου,» ἀπήντησεν δὲ πατὴρ «ώς εἰ τοῦτο ἔγένετο οὐδὲ γνωστὸν πρὸς αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν μακράν μου δεθύνειαν πολλαῖς ὑποβέσσεις ἀφέθησαν εἰς τὸν ἄξιον οἰκονόμων μας, ὁκοπέναια σάμερον καὶ ἀφερώσαι διάγχεις ὅρκος, ὅπως βίβλοι εἰς τάξιν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ. Εἴμαι δέ, χάρις τῷ Θεῷ, καλὰ καὶ ἀρκούντως ισχυρός. Θέλω δὲ κα-

ταστήσει τούς οπηρέτας προσεκτικούς καὶ δεῖξει τὸν
ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν καθηκόντων του κίνδυνον, διότε
ἐὰν ὅλοι ἦναι πιστοί πρὸς ἐμέ, τὸ Εὐτυχὲς Φροντίου
Θέλει εἰσθαι ἀπόρθητον.»

‘Η δέ Ρόζα ήναγκάσθη, κατά τὸ διάστημα καθ’ ἑνοσήλευτον πατέρα της, νὰ παραμελήσῃ πολλὰ τῶν καθηκόντων τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὴν ως οίκοι δέσποιναν’ διένειν ἐνῷ διατήρη τῆς ἔξηταζε τὴν ἥμερην ἐκείνην τοὺς λογχαρισμούς τοῦ οἰκονόμου, αὐτὴ μετὰ μεγίστης φιλοπονίας, ἐξεπλήρωσε τὰ οἰκιακὰ καθήκοντά της. Δὲν εἶπον πρὸς ὑμᾶς νεαροὶ ἀναγνωσταριού, διτὶ η̄ Ρόζα εὐθὺς μετὰ τὸ θάνατον τῆς μητρός της συνέρρεψε βιβλίον καὶ ἐπὶ τοῦ μελανοῦ καλύμματος αὐτοῦ ἔγραψεν ως τίτλον τὰς ἔξτις λέξεις, «Η ἀγαπητή μου μήτηρ, καίτοι ἐρ τῷ οὐρανῷ, φυιλέστι πρὸς ἐμέ». Ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ βιβλίῳ ἔγραψε καθ’ ὅσον ἐνθυμεῖτο, τὰς πλήρεις εὐεσθετὰς συμβουλὰς αὐτῆς, τὰς ἐνθαρρύνσεις κτλ. Κατοχωρίσω ἐν ταῦθι ρήσεις τινάς, αλιτινές ιδίως ἔχονται μεριμνούν πρὸ τὴν καλοκάγαθον ταῦτην οἰρον, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δυστυχίας αὐτῆς οἶον «Ἀπόφευγε τὴν ἀργαλείδιοτι αὐτῇ εἰναι η̄ τροφὸς τῆς ἀμαρτίας. Οὐδὲν σμικροῖς ἔχει τοῦ τύχης. Ὄταν δὲν δύνασαι νὰ προσεύχησαι κατὰ μόνας, συμπροσεύχου μετὰ τῶν ἄλλων» διέριθσε. Θεδὼς ἀκούει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας. Θεώρει τα συμβαίνοντα ὑπὸ καλὴν ἐποφίν. ‘Εάν σε καταλάβεις ἀναπόλει εἰς τὸν νοῦν σου, τὰς εὐεργεσίας, τὰς δοποίας ἔλαβες. Ἐγε τηριστικαὶν εὐθυμίαν καὶ πρότρεπτο καὶ ἄλλους νὰ ἔχουσιν αὕταν. Φαιδρυνε τοὺς εἰς τῇ οἰκίᾳ σου διὰ μειδιαμάτων καὶ ἐκφράσεως χαρδίς. Πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐκάστας ήμέρας δι πτερή καὶ η̄ θυγάτηρ συνήρχοντο εἰς τὸ συνήθιας καλούμενον Προσφατές θωμάτιον τῆς μητρὸς πρὸς τὸ ἐν μέρος τοῦ δικοίου ἡτο δ κοιτῶν τοῦ Κυρίου Βλέπετον πρὸς δὲ τὸ ἄλλο δ τῆς Ρόζας. Πόσας δὲ ἀειμνήστους ἐσπέρας εἰς χον αὐτοῖς περάσει ἐνταῦθα! Πόσον εὐτυχές ἦτο το παρελθόν! Η δέ Ρόζα δμιλοῦσα περὶ τῆς παιδικῆτης ἡλικίας ἔλεγεν, αῶ πάτερ, δὲν ξθελον ἀνταλλάξει τοῦτο τὸ ἀγαπητὸν δωμάτιον οὐδὲ μὲ τὸ μέγαρον τοῦ Δουκός. Πέσον ἔκαστον τῶν περιεχομένων πραγμάτων ἀναπολεῖ εἰς τὴν μνήμην μου τὸν ἀγαπητὸν μου μητέρα! Ποσάκις ἐκάθισκε ἐπὶ τοῦ μικροῦ τούτου καθηίσματος περὰ τοὺς πόδας αὐτῆς παίζουσα μὲ τὴν κοικλάν μου καὶ ἐπὶ τοῦτο τὸ ἀνάκλιντρο καθημένη πάντοτε πλησίον αὐτῆς, ἐμάνθανα ν’ ἀναγινώσκω! Πολλὴν δὲ χαρὰν ήσθανόμεθα, δοάκις δὲ λαμβάνομεν περὰ σοῦ ἐπιστολάς. Βέρευον δὲ πολλάκις καθ’ ὅλον τὸ δωμάτιον ὑπὸ χαρᾶς ἀκούουσα περὶ τῆς ταχείας σου ἐπιστροφῆς. Οτε δὲ διὰ τὴν πολυχρονίου ἀπουσίαν σου, η̄ μήτηρ μου ἐλύπετετο, ἐνθυμούσα διτὶ ἐπειθόμουν νὰ συναντηθῶμεν διοις ἀσφαλῶς ἐν τοῖς οὐρανῷ. Τότε δὲ η̄ μήτηρ μὲ τὸν γλυκὺν αὐτῆς τρόπον ἔλεγε. «Φιλατάτη μοι θύγατερ, ἀς εὐχ χριστούμεθα διτὶ η̄ ήμέραι ήμῶν εἰναι εἰς τὰς χειρας τοῦ Θεοῦ καὶ διτὶ Αἴτιος θέλει διατέσσει τὰ πάντα πρὸς ὄφελός μας, ἐὰν εἰς

Ταχεῖον ἐπιστήμην οὐκέτι πάντας.

τοῦ δύναμικος. Αἱ Μυκῆναι, ὡς λέγεται, θυμελειωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ηεράσως εἴται ἐγένοντο ἡ προσφιλής κατοικία τῶν Πελοπίδων. Διαρκούσσης τῆς βασιλείας τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐθεωροῦντο ὡς ἡ πρώτη τῆς Ἑλλάδος πόλις, ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ηελοποννήσου ὑπὸ τῶν Δωριέων ἐπαύσεν. οὕτω σημασίας τινός. Ἐξηκολούθησεν δομαὶ πόλις ἀνεξάρτητος μέχρι τοῦ 468 π. Χ. ὅτε προσεβλήθη ὑπὸ τῶν Ἀργείων, μισούντων τοῦ; Μυκῆναις διὰ τὸ μέρος, διπερ ἔλαθον ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ στερεὰ τῶν Μυκηνῶν τείχη ἀντίστησαν κατὰ πασῶν τῶν προσβολῶν τῶν Ἀργείων ἀλλ’ οἱ κάτικοι ἐπὶ τέλους ἐβίασθησαν ἐκ τῆς πενήνης νὰ ἐγκαταλείπωσι τὴν πόλιν τῶν χιωτὶς δομῶνται. Αἱ Μυκῆναι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην κατεστρέψονταν ὑπὸ τῶν Ἀργείων καὶ οὐδέποτε ἀνισκοδομήθησαν.

Διάγραμμα τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ὑπὸ Δρος. Σχλήματα ἐνεργειθεῖσῶν παραθέτομεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ἐν ᾧ βοσκούμενοι διὰ τῆς ὁσαύτης παρτιθεμένης κλειδὸς δύνανται νὰ ἴδωσι πάντα τὰ ἐνδιαφέροντα σημεῖα, τῶν ἀπὸ τίνος ἐπασχολουμένων τὸν κόσμον τῶν λογίων ἀνασκαφῶν.

ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΩΝΙΑΣ (ΠΟΛΥΓΕΑΡΚΙΑΣ)

Ἐίναι μᾶλλον νόσος παρὰ δυγίεια χρονία, λανθάνουσα, διαρκοῦσα ἐνίστε καθ’ δὲν τὴν ζωὴν.

Οἱ πάσχονταν ἐκ ταύτης δέοντος δύναμις διατίθεται ἐν κατοικίᾳ μαλῶς δερζούμενη, καὶ ὑπνώτητη ἐν θαλάσσῃ εὐρυτάτῳ διότι ἐὰν ὁ ἄλλο μὴ ἀνανεοῦται, καὶ ἔχει ἀνθρακικὸν δὲν ἀλλάξει φθονον, τούτο παρέχει εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν ἀνθρακα, διότι εἶναι ἐν τῶν συστατικῶν τοῦ πάχους, καὶ οὗτος ἐπαυξάνει τὸ πάχος τοῦ σώματος δέοντος δὲν ὁ ἄλλο μὴ τούτον αὔτης τοῦτον διότι ἡ διαστολὴ τῶν τοιχωμάτων αὔτης διότι ἡ διαστολὴ παρέχει τόπον πρὸς συστρεψιν πάχους. Οἱ Ἀριστοτέλης λέγει διότι αἱ συνεχεῖς ἐντρίβει τοῖς κοιλίαις καταργοῦσι τὸ πάχος αὔτης ἐν ᾧ εἰς τὸ ἄλλο σῶμα γεννίκεια αὔξουσι τοῦτο. Οἱ Πλούταρχος ἀναφέρει διότι ἡ δρόσος ἐπιβρέχουσα τὴν κοιλίαν, ὡς καὶ πάντα ἄλλο μέρος τοῦ σώματος, καταστρέψει τὸ πάχος.

Η πολυποσία μᾶτος αὔξει τὴν φυσικῶν, ὡσαύτως καὶ ἡ πόσις τῶν οἰνοπνευματῶν καὶ ἡ βρῶσις τῶν πάχους διότι πάντα ταῦτα παρέχουσι χυμικῶς τὰ συστατικὰ τοῦ πάχους.

Πρὸς τὴν φυσικῶν συντελεῖ καὶ ἡ δυρραΐα τῆς ἀτροσφερίας ἐν ταύτῃ τὸ δέρμα χλαροῦται ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τὸ δέρμα πιμελώδεις ἰστοί, οἵτινες ὑποκαλύπτουσι τοῦτο, συμπληρώμενοι πάχους. Διὰ τοῦτο εἰ δρυγεῖς ἐν καιρῷ διμήλῃς παχύνονται καὶ καθίστανται δυσκλητοι. Οὕτως καὶ οἱ ἀνθρώποι ἐν δυρραΐᾳ διατίθενται κακῶς τὸ σῶμα ἐξογκοῦται καὶ οἱ δάκτυλοι δύσκαμπτοι γίνονται. Διαλύονται ταῦτα διὰ τῆς κινήσεως καὶ γυμνάσωσι τὸν σῶματος. Ἐν δυρραΐᾳ τὸ σῶμα καταβάλλεται ὡς ἐπὶ βάρους.

Οὐδὲν διαχρένεται ἐπὶ δύνης ποτακοῦ, καὶ ἐπὶ μὴν δικρένεται ἐπὶ δύνης ποτακοῦ, καὶ ἐπὶ μὴν δικρένεται τὸ ἐσπέρας, οὕτως μεταξὺ δικρένεται, οὕτως κατακείται ἐν παραποτ-

μίοις καὶ ἐν γένει δυρραΐᾳ ἀτροσφερίας οἰκεῖαις οὕτως ἐν δυρραΐαις ἢ ἵσογειοῖς ἐν συνδέσμῳ δέοντος ἀποφέγγη τὸ μένειν τὸ ἐσπέρας καὶ τὴν πρώτην ἐν ἀτροσφερίᾳ δικράνῳ ἡ δυρραΐα.

Τὰ χλιαρὰ λουτρά καὶ τὰ πολὺ διαρκῆ συντελοῦσα πρὸς τὴν φυσικῶν διότι ἡ δυρραΐα ἐξογκώνει τὸ δέρμα ὡς καὶ ἡ δυρραΐα θερμότης διὰ τοῦτο μετὰ λουτρὸν διαρκέσαν καιρὸν τίνα τὸ δέρμα καὶ τὰ δάκτυλα διτιθοῦνται τὸ δὲ ὑπὸ τὸ δέρμα πάχος εὑρίσκων ἐν τῆς χαλαρώσεως τοῦ δέρματος διάστημα εὐρύχωρον ἐπικύνεται καὶ συμπληρῷ τὰ κενά. Τοῦτο γίνεται διότι τὸ δέρμα ἐν τῷ χλιαρῷ λουτρῷ ἀποφέρει διδωρό, σύνπερ μέρος μὲν μεταβάνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν, μέρος δὲ μένει εἰς τὰ λυμφατικὰ ἀγγεῖα καὶ εἰς τοὺς ἰστούς τοῦ πάχους ἐκ τῶν συστατικῶν τοῦ μᾶτος καὶ ἐκ τοῦ ἀνθρακοῦ, ὃντερ ἔχει τὸ φλεβικὸν αἷμα, σχηματίζεται ταχεῖς πάχος ἐν τῷ κυψελώδῃ ἰστῷ, ἔχοντες δευτέρους καὶ διποδούνον, ἀπερ ἔχει τὸ δέρμα διότι τὸ τοῦ ἀνθρώπου πάχος ἀποτελεῖται χυμικῶς ἢ ἀνθρακοῦ, διρρούνον καὶ δευτέρουν.

Κατὰ τῆς φυσικῶν ὀφελοῦσι μεγάλως τὰ ἀνεργητικὰ γυμνάσια διὰ τοῦτο πᾶς διατεθειμένος πρὸς φυσικῶν μὴ ποιῶν σωματικὰς, περιπτάνους κλπ. οὐ μόνον καθίσταται φυσικῶν, ἀλλὰ καὶ ἔχει τοιοῦτος γίνεται. Οἱ ἡλεκτρισμὸς τῶν μυῶν, ἐνισχύει τούτους, καὶ ἀποδίκει τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ πέρις συστορεύμενον πάχος, ἐπιφέρει δὲ τι καὶ τὰ ἀνεργητικὰ γυμνάσια. Εἰς τίνας ἐξογκοῦνται μεγάλως ἡ κοιλία, καὶ τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ καλούμενοι φύσοκαρεῖς εἰς τοῦτους ὀφελεῖ ἡ ζώωη, ἥτις ἐμποδίζει τὴν διαστολὴν τῶν τοιχωμάτων αὔτης διότι ἡ διαστολὴ αὔτη παρέχει τόπον πρὸς συστρεψιν πάχους. Οἱ Ἀριστοτέλης λέγει διότι αἱ συνεχεῖς ἐντρίβει τοῖς κοιλίαις καταργοῦσι τὸ πάχος αὔτης ἐν ᾧ εἰς τὸ ἄλλο σῶμα γεννίκεια αὔξουσι τοῦτο. Οἱ Πλούταρχος ἀναφέρει διότι ἡ δρόσος ἐπιβρέχουσα τὴν κοιλίαν, ὡς καὶ πάντα ἄλλο μέρος τοῦ σώματος, καταστρέψει τὸ πάχος.

Η πολυποσία μᾶτος αὔξει τὴν φυσικῶν, ὡσαύτως καὶ ἡ πόσις τῶν οἰνοπνευματῶν καὶ ἡ βρῶσις τῶν πάχους διότι πάντα ταῦτα παρέχουσι χυμικῶς τὰ συστατικὰ τοῦ πάχους.

Μήτε τὰ καθαρικὰ συνεχῶς ἐπιτηδαιρεῖσθαι, μήτε τὸ ὄξος καὶ τὰ δέσμω τοῦτο, μήτε τὸ ιωδούχον ποτάσσιον συντελοῦσι κατὰ τὰς φυσικῶν. Η μὲν συνεχὴς χρῆσις τῶν καθαρικῶν διερεθίζει τὸν γαστροεντερικὸν σωλήνα, καὶ ἐπιφέρει ἀλλαγῆς νόσους, τὰ δὲ δέσματα παραστροφῆς μαρτσυμόν, φύσεις, καὶ τὰ παρόμοια τὸ ιωδούχον ποτάσσιον, ἐπιφέρει ἀτροφίαν εἰς τοὺς δάκτυλους, καὶ καιρίας βλάβης ἴδιως εἰς τοὺς μαστούς, διδύμους κλπ.

Συμβουλαὶ κατὰ τῆς φυσικῶν.

Μετρίως τρώγε, πίνε, καὶ κάθευδε τὴν νύκτα. Πολὺ μὴν ἀναπαύεσθαι, καὶ πάντοτε γυμνάζου, κινούμενος σωματικῶς πρὸς πάστας ἐργασίαν. Εὐρὺς ἔστω ὁ θά-

λεμός διεκμονῆς καὶ ὑπνου, εὐήλιος εὐάερος καὶ ἀνευδυρραΐας λουτρά ἡ χλιαρά οὐδέποτε μὴ ποίει.

I. Π. ΠΥΡΑΣ.

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

.....

(Συνέχεια, ίδε ἀριθ. 12).

Πλὴν τὸ πρόσωπον τοῦ Φριτίοφ μένει κατηπέρες: «Δὲν δύνχοσι τῷ λέγει νὰ ἴσχυρισθῇ διὰ εἰσῆλθον ὡς κλέπτης εἰς τὸν οἰκόν σου.» Εἰναι οὐδελόν νὰ σοὶ ἀρπάσω τὴν σύζυγον, εἰπέ μοι, ὡς βοσιλεῦ Ρίγκ τὶς ηδύνατο νὰ μὲν ποδούσῃ; Οὐχὶ ηδέλητα νὰ ἐπανίδω ἀπαξιέται διὰ τελευταίου φοράν ἐκείνους ἡτοις διπέριζον φύταν, πλὴν δυστυχῶς δὲ ἐμεῖς φύταντο τὸν φίλον της Ζωῆς μου. Εἰπε καὶ θίλεις, τὸν Βορρᾶ, θεῖα χώρα! Χαῖτρε, νὰ θεῖς, νὰ τοῦ Βαλάκα. . . .» Εἶπε καὶ θίλεις ἀπαξιέται τὴν χειρά τῆς Ινγεβόργης ἀποχαιρετῷ διὰ νεύματος τὸν οὖν του καὶ τὸν φίλον, εἰς δὺ τὸν ἐνεπιστεύθη κατόπιν κλείει τοὺς δραματικούς καὶ ἀνέρχεται τὸ τελευταία πνοή του πρὸς τὸν Αλφάδρο.

Η κηδεία του γίνεται ἀνταξία βοσιλέως. Ο Ρίγκ ἐνταριάζεται ἀφιππος, φέρων εἰς τὴν πλευρὰν τὸ ξιφός καὶ τὴν ἀσπίδην ἀνὰ χειράς. Ο ίππος του δρυττεῖ διὰ τὸν ποδός του τὸν θόλον τοῦ τάφου καὶ οἱ πολεμισταὶ ἐψκαλόν ἐγκώμια τῷ θανόντι: «Ἔτοις ισχυρός, ητο σοφός, ητο ξιδόκος» κατέσταλε τὰς ἔριδας καὶ ἡ γεναιοφυχία του ἡτο γυναῖκα πανταχοῦ. Τὰ δόρκα δέρματα πλευρά σου εἰς τὸ πικρὸν δέλωρον φύου τὰς πτέρυγάς σου πρὸς τὰς νεφέλας καὶ πλήττε διὰ τῆς οὐρᾶς του τὰ κύματα φίλτατε μοι δράκον· λούσε τὰ μελανὰ πλευρά σου εἰς τὸ πικρὸν δέλωρον. Οὐφού τὰς πτέρυγάς σου πρὸς τὰς νεφέλας καὶ πλήττε διὰ τῆς οὐρᾶς ταῦτα κύματα!

«Διὰ τοῦτο, έξηκολούθησε, ἀποτεινόμενος πρὸς ἐχυτὸν τοῦ ποδού του τὸν θόλον τοῦ τάφου τοῦ τάφου τοῦ θανόντος τοῦ ισχυροῦ ητο συγκεκινημένα, δὲ Ρίγκ ἀπέθανε, ἐλθετε ἐκλέκτε αὐτῷ διάδοχον.» Εκαστος τότε ἐκαθάρισε τὸ ξιφός του, τὸ κράνος καὶ τὴν ἀσπίδα του καὶ οἱ ἐλεύθεροι χωρίοι, τὸ ξιφός του τὸν ισχυρότατον τοῦ πατέρος τοῦ ισχυροῦ ητο συγκεκινημένα, δὲ Ρίγκ ωχράς διὰ τρεμούσης φωνῆς δένοντος ἐπενίστε τὸν θόλον τοῦ ποδού του ἀποχαιρετούσι.

«Δὲν θὰ ίδω πλέον τὸν καπνὸν τῆς θανάτου μου ἀνερχόμενον πρὸς τοὺς βράχους, οἵτινες πρῶτοι εἰδον τὴν γέννησιν μου. Αἱ ἐρημίαι τοῦ οὐκεανοῦ γενήσονται πατέρες καὶ τάφος μου.» Μὴ καταβάντες πλέον εἰς τὸ περάσιον, φίλοι μου, δταν λάμπῃ ἡ σελήνη ἡ σπινθηροβολῶσιν οἱ ἀστέρες μὴ τὰ κύματα μετὰ τοῦ ἀφροῦ των φύωσι

πρὸ τῶν ποδῶν ὑπάν τὰ λελευκασμένα τοῦ Φριτίοφ, οὐδέποτε ἀρέσκει νὰ ἀκούω ἄνδρα θρηνοῦντα νὰ γυνά. Όσον τὸ ἐπ’ ἐμοὶ πρὸ πολλοῦ θίουσα τὸν θίχον τοῦ θανάτου ἔκαστος δὲ πρέπει νὰ ἀποδέχηται τὸ πεπρωμένον γενναῖος καὶ ἀνευδυρραΐας χειράς σου τὸ κράνος μου, ἀρχε κύτου μέχρι τῆς ἐνηλικώσεως τοῦ ιδίου μου. Έπι

ετικνισμός δύναται νὰ χρησιμεσθῇ ὡς καλὸν πολιτικὸν ὄργχνον.¹ Επὶ ἑάστου ἐρωτήματος ἀπήντησε, ναί. 'Ο σκεπτόρενο; δὲν δύναται νὰ ἔχῃ βεβαιωτέρων βάσιν διὰ τὴν πίστιν αὐτοῦ' δὲ μπορος δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ ὄργον πλειστερον ἀνταμεῖθον καὶ δι πολιτικὸς δὲν δύναται νὰ εὔρῃ ἰσχυρωτέρων καὶ ὑψηλοτέρων πολιτικὴν δύναμιν ἢ τὸν χριστιανικὸν νόμον καὶ τὴν γονιστικὴν ὁμολογίαν.

I. 'Er 'Irðiaic.

Ἐνταῦθα δὲ δέον νὰ είπω ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσδιωκάτε ἵνα πᾶν ἔθνος θεωρῇ τὸ μέγα χριστιανικὸν κίνημα ὑπὸ τῷ αὐτῷ φῶς ὑψόθετε. Πλέον ἔσται ἀναγεννώσα δύναμις· ἔκαστον δὲ ἔθνος δέον νὰ θεωρήσῃ αὐτὸν ἐκ τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ. Ἡ μᾶλλον καταφανῆς καὶ ἀνησυχοῦσσα ἀνάγκη τοῦ Ἰνδῶν εἶναι δικυνοτικὴ ἀνάπτυξις. Τὸν ἑταράζατε ἑταράζατε τὴν βίσιν τῆς κοινωνίας τῶν Ἰνδῶν, εἴτε δὲ πρὸς ἄγαθον εἴτε πρὸς κακὸν χρήσει αὐτὴ ἀγορικοδυμήσεως. Κρτεστήσατε τὰ εἰδώλα, σκεπτομένους καὶ θρησκεύτικον ἔθνους, γελοῖς· καὶ ἐλατομήρια νέων νῦν διδάσκονται νὰ γελῶσι κατὰ μυστηρίων τὰ δόπια πρὸ μικροῦ μόνον ἐψυχυρίζοντο ἐν ἀγίοις τόποις. Μόλις ὑπέρχει μία πόλις ἢ χωρίσον ἐπὶ τῆς ἀπεράντου ἐκείνης ἡ πειρου ἔθνος αἱ νέαι ἴδειν ὑρῶν νὰ μὴ ἀνατρέπωσι πᾶν τὸ προστύχον· οἰκογένειαι ἀπολύοντες τοὺς νέους; αὐτῶν ἔτι δὲ καὶ τὰς νεανίδες αὐτῶν· τὰ κεφάλαια νέων εὐρίσκοντα ἐπιστρέψονται, δι λαδὸς ἐγκαταλείπων ἀρχαῖς οἰκίας καὶ διακήνων τὰς πορείας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ οἰδηπορεύμου· σχολεῖται τοῦ νέου κινήματος βρίθενται μαθητῶν· ναοὶ ἐγκαταλειμμένοι εἰς τοὺς τελευταιοὺς καὶ πιστοτάτους εἰδωλολάτρας, τοὺς ἀσπάλλακας καὶ τὰς νυκτερίδας. Οἱ Ἰνδοὶ οὐδέποτε ἔζηταν παρ' ὑμῶν τὴν ἐπικνάστασιν ταῦτην, οὐδέποτε τὴν ἐπεθύμησαν.

‘Η Ἀποθήκη τῆς Βεργάλης γράφουσα περὶ Ἰνδῶν
νέους ἐν τῷ σχολείῳ, λέγει: «ἔωσαν ὑποβληθῆ εἰς
τὰς εἰσιτηρίους ἔξετάσις τοῦ ἐν Κελκούστα Πνευ-
ματιστημάτου, διαμένει Ἰνδὸς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡτ-
τον ὄρθροδοξος. Ὁπότεν ἵστερη τὸν ‘Ρουβίκωνα, δὲ
‘Ινδιαρὸς ἀποβίλλει τὴν ἐπ’ αὐτοῦ ἰσχύν. Οὕτος νῦν
ανζητεῖ περὶ θείουμον. Ἀπόλλυσι πᾶσαν πίστιν εἰς τὴν
Θρητικίν τῶν προγόνων του διλύγοι γίνωνται
Βράχυμι· ἔτι διλύγωτεροι γίνωνται χριστιανοὶ ἀλλ’
οἱ πλειστοι ἔσκειλουσιν εἰς τὸν σκεπτισμόν.»

Ακούσατε τῶν παραχωρήσεων τοῦ δρυθόδοξου τοῦτον Ἰνδοῦ: «Οὐδεὶς παρελθὼν τὴν ἡλικίαν τῶν πεντήκοντα ἐτῶν, οὐ προσεγγίζων αὐτῇ, δύναται νῦν ἀγνοή τὴν μεγάλην ἀντίθεσιν μεταξὺ τῆς λατρείας τῆς Ἑνεστώτης καὶ προτέρχες ἐποχῆς. Νέοι δὲν ἔχουσιν οὐδὲν ἐρωτήσιν τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν διπλας πεσεῖσθιν περὶ τούτου. Πρότερον οὐ λατρεία ἡνὶ πράγματι πρᾶξις τοῦ νοός νῦν εἶναι ἀντικείμενον ἐξωτερικῆς ἐπιστέλλεως καὶ τέρψιας, ἐφ' ὃ δέον νὰ ληπτάται τις.»

‘Ο δὲ κύριος Ἰωάννης Wallon εἶπεν: «Αἱ Ἰνδίαι τῆς σήμερον δὲν εἶναι αἱ Ἰνδίαι περὶ ὧν ἀνχγινώσκετε ἐν τοῖς βιβλίοις. Εἶναι λίγην διάφοροι. Χάριτι θείᾳ, η ἀρχαία τάξις μεταβάλλεται καὶ η νέα τάξις εἶναι κρείσσων. Πολλαὶ συλλορθωτες κατηργήθησαν, πολλὰ ἄδικα ἐπανορθώθησαν, πολλαὶ βρεθελυγμίαι ἀποσκορακίσθησαν, πολλαὶ κηλίδες ἀποπλύθησαν. Εὑρίσκετε ἑκεὶ περίεργον καὶ σοβαρόν λαὸν δεχόμενον τὸν χριστιανικὸν πολιτισμὸν, λαὸν ἔωντα καρίεριν τοῖς Θεοῖς οὓς οἱ πατέρες αὐτοῦ ἐλάττευσαν. Ο λόγος τοῦ Θεοῦ ἑκεὶ δὲν εἶναι δεδμένος.

Ἐνεργειάματα τῆς Ἀρρενίκης Διοικήσεως.

'Εν ταῖς δοχείαις ἡμέραις τῆς ἔθνεικῆς διοικήσεως, ὑπῆρχε ἐν σύστημα διὰ τὸν πλούσιον καὶ ἔτερον διὰ τὸν πέντα^{τον} ἐν διὰ τὸν Βραχὺμ. καὶ ἔτερον διὰ τὸν Σουδράχ. Οὐ βρεττανικὸς νόμος δὲν ἔβασισθη ἐπὶ διαχροίσεως μεταξὺ ἀνθρώπων μιᾶς κλάσεως καὶ ἔτερας.
'Εν παρελθούσαις ἡμέραις ἔγκλημα διαπραγθὲν ὑπὸ Βραχυίνους οὐδὲδλως ἦν ἔγκλημα. Εἳναν Βραχυίνος τις ἔκλεπτε Σουδράχ, τὸ ἔγκλημα ἐτιμωρεῖτο διὰ μικρού προστίμου· ἀλλ' έαν Σουδράχ ἔκλεπτε Βραχυίνον, ἔδει ἐκενος νὰ θανατωθῇ. Τὶ ἐπράξεν οἱ βρεττανικὸς λέων; Πλαρεδέξατο τὸν νόμον; Απένειμεν αὐτὸν οὕτω πως ἐν τοῖς δικαστηρίοις; Οὐχί· τὸν εἶδε, καὶ δὲν ἤρεσεν αὐτῷ· εἴτα ἐτίναξε τὴν χαίτην του, καὶ ἔληξε τὰς πλευρὰς αὗτοῦ ἐν δρυγῇ, καὶ ἔσχισε τὸν Ἰνδιέδυν κώδικα καὶ τὸν κάτεπάταγε.

Εἶπε λοιπόν: «Ο ἄνθρωπος εἶναι ἄνθρωπος ἐν πᾶσῃ περιπτώσει», ὅστα καὶ ἂν ἡ Παρίας. Ἐκ τῆς ἥμέρας δὲ ἔκεινης ἄνδρες πάσοις φράτραις καὶ οἱ εἰς οὐδεμίαν ἀνήκοντες φράτραιν κιθερωνῶνται ὑπὸ ἐνός νόμου. Εἴτα δὲ καὶ ἔτερον συνέβινεν. Ο χριστιανὸς νεοφύτος εἶχε νὰ πληρώῃ φοιτερὸν πρόστιμον διὰ τὴν πίστιν αὐτοῦ. Οὗ μόνον ἀπώλειε τὰ φρατρικὰ

τὴν πλοκὴν αὐτοῦ. Οὐ μόνον ἀκαλοῦσε τὰ φραγμὰ
αὐτοῦ δικαιώματα, ἀλλ’ οὔτε τὴν οἰκογενειακὴν αὐ-
τοῦ κληρόνομίαν ἡδίνατο νὰ λάθῃ. Συλλογισθῆτε
πῶς τοιοῦτος νόμος θὰ ἐνήργει ὡς φραγμὸς κατὰ
τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἀλλ’ ὁ νόμος τοῦ
τόπου ἐψηφίσθη. Διεκήρυξεν δὲ οὐδεμία μεταβολὴ
πίστεως ἢ ἀπώλεια φυλῆς θὰ παρέβλαπτε τὰ δι-
καιώματα τῆς ἰδιοκτησίας. Αὕτη ἡνὶ σημαντικὴ με-
ταβολὴ· νῦν δὲ νεανίας καλῆς οἰκογενείας καὶ ἀγα-
θῶν ἐλπίδων δύναται νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν θρονοκείαν
τοῦ Ἰησοῦ γιώτες ἐξ ἀνάγκης νὰ καταστῇ ἐπαττης.

Ἐτέρα βδελυγμικά ἀποκρόκησισις εἶναι ὅτι ή
Ίνδη χήρα δὲν ήδοντας νὰ νυμφευθῇ πάλιν. Ὁταν
εἴπω ὅτι χήρα ήδοντα νὰ ή καὶ κόρη, οὐδέποτε νυμ-
φευθείσα ἀλλ' ἀπλῶς μνηστευθείσα πρὸς νέον τινά,
ὅστις συνέθη νὰ ἀποθάνῃ, θὰ ἔρθε διοίον σκληρὸν
ἔθιμον ήτο τοῦτο. Καὶ αὐτηρῶς ἐτηρεῖτο ἔωσος ή
φωνὴ τῆς βρεττανικῆς δικαιοσύνης ἀπίλλαξε τὰς
δυστυχεῖς γυναικες τῶν δεσμῶν ἀπανθρώπου ἔθι-
μου. Ίνδη χήρα δύναται νῦν πάλιν νὰ νυμφευθῇ καὶ
ὅ γάμος είναι ἔντιμος καὶ λογικός. Ἀλλὰ καὶ τοι δ'

ἀρχαῖος νόμος δὲν ἐπέτρεπε τῇ Ἰνδῃ χήρα νὰ
νυψφευθῇ, ἔδιδεν αὐτῇ τὴν ἐκλογὴν νὰ καῇ ζῶσαι
μετά του σωματος τῆς συζύγου της. Μόλις ἐπ' ἐσχά-
των ἡ πατρὶς ἡμῶν ἐτράχθη ἐκ της εἰδήσεως ὅλο-
καυτώσεως χήρας συμβίσσοντες ἐν τῷ γειτνιάζοντι κρά-
τει τοῦ Νεπώλ.

Χήρα καιομένη είναι δρχαιότατον ιγδικὸν θέμαρον.
Ἐν ταῖς βρεττανικαῖς Ἰνδίαις προέβαινε μέχρισσον
ὁ λόρδος Οὐέλλιαμ Βέντιγχ, ἀληθῆς Ἀγγλος χω-
στιανὸς τὸν που ὑψηλοῦ, εἶπε: «Δὲν θὰ κάιστο πλέον
γυναικας». Τοιοῦτοι ἄνθρωποι χρήζουσι μνημείων.
Διὸ τὸ εἶδος τοῦ ἔργου ὅπερ ἐπετέλεσσεν Ισχυροὶ ἀν-
δρες χρειάζονται. Τι δ' ἐπράξεν ὁ σὺρ Κάρολος Νά-
πιερ ἐν Scinde! Καλούσιν αὐτὸν ἀδελφὸν τοῦ δικεδό-
λου, τοσαύτη ἡ δραστηριότης αὐτοῦ.

Ηκουσεν δτι δμιος Βραχυπλων παρεσκευαζόντο νά κακώσωσι χήραν, καὶ τοις διερήνυσεν δτι θὰ τοὺς ἀποτρέψῃ. Ήλθον ἐν πλήθει εἰς τὴν σκηνὴν του εἰς κατάστασιν μεγάλου ἔρεθισμού. «Η βρεττανική κυ-
βέρνησις, εἶπαν ὅτος, ὑπερσχέθη δτι δὲν θὰ ἀνεμί-
γνυτο εἰς τὰ ιερὰ Θρησκευτικά ἡμῶν θύμα, καὶ
ἥμεταις δὲν ἀνεμίγνυνθεια εἰς τὰ Ιδικά σας». «Πολὺ¹
καλλί εἶπεν ὁ σιρ Κάρολος, κινῶν τὴν κεφαλήν»
ἔπειδη συνειδίζετε νά καίστε χήρας, πηγάνυτε ἔτοι-
μάστε τὴν ἐπικήδειον πυράν καὶ καύσατε τὴν γυ-
ναικα· δὲν θὰ σας ἐμποδίσω· ἀλλ᾽ ή πατρίς μου ἔχει
ἐν θύμον, καθδ, δτχν ἀνδρες καίσων γυναικας ἀπαγ-
χρνίζουμεν τοὺς ἀνδράς καὶ δημιύρομεν τὴν περιου-
σίαν τοῦ καὶ ἐνῷ ἔτοιμάζεται τὴν ἐπικήδειον πυράν
θὰ παρεσκευάσω τὴν ἀγχόνην καὶ θὰ κρεμάσω πάντα
Βραχυπλων ἀναμιχθυσκόμενον εἰς τὴν δλοκαύτωσιν! Οὐ
Βραχυπλωνί έγνιον δτι ἐξεπλήρων πάσας τὰς ἀπειλάδ-
του, εἴναι δὲ πεοπτὸν νά εἶπω δτι ή γνωρία δὲν ἔκανε

Σχληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα θύμα ἐπαύθησαν, αἱ δικηρίεις τῆς φυλῆς κατηργήθησαν ἡ Ισοπεδώθησαν δὲ ισηγόροις δικαιοσύνης ἡ μικρὰ ἐπιστήμη τῶν ιερῶν θεολίων ἔξειδιώθη τῶν σχολείων ἐλευθεροτυπία, ἐλευθερογραφία καὶ ἐλεύθερος λόγος καθιδρύθησαν. Εκάτομμάρια παιδῶν καθεκάστην προσέρχονται εἰς τὰ σχολεῖα, ἐξ ἑνὸς 50,000 εἰσὶ κοράσια. Περὶ τὸ

ἥμισυ ἐκατομμύριον ἀνθρώπων εἰσὶ ήδη συνδεδεμένοι πρὸς τὰς διαφόρους ἐκκλησίας· ιθαγενεῖς χριστιανοὶ συνεισφέρουν πολλὰς χριλιάδες πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ιδίων αὐτῶν ἱερέων· αἱ γυαφαὶ μετεφράσθησαν εἰς τὰς διαλέκτους τῆς χώρας. Οἱ ἱεραπόστολοι οὐδὲν δύνανται νὰ μεταβῶσιν ὅπου ἂν θέλωτι νὰ κηρύξωσι τὸ εὐαγγέλιον· οὐδέποτε δύναται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ· οὐδὲν δύναται νὰ διασχερώς ἀνοικτή, εἴναι ὥριμος διὰ τὸν Χριστὸν. Μεταγενέστεροι τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ, «Εἴ πετε εἰς διτὶ ἔτι τέσσαρας μηνας· καὶ ὁ Θερισμὸς ἔρχεται· ἀνψύχωστε τοὺς ἄρτους λαμπούς οὐδῶν καὶ θεωρήσατε τοὺς ἀγρούς· εἰσὶν ἡδη ἔτοιμοι πρὸς θερισμόν.

εύνοηται μᾶλλον τοῦ ἑτέρου, οὐ μία φυλὴ πλειότερον ἑτέρης. Ενεκά τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν δοξασιῶν.

Μεταξὺ ἑκείνων οὓς ἔγνων ἐν ὑψηλῇ θέσει ἐν Ἰνδίαις, οὐδεὶς ὑπάρχει τασσοῦτον προσελκύσας τὸν σε-
βασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ τῶν Ἰνδίων ὃσαν
ἑκεῖνοι οἰτίνες οὐδέποτε ἀπέκρυψαν τὴν ἐπιθυμίαν
των πρὸς ἐπέκτασιν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

Πολυάριθμοι Ἰνδοὶ λαμβάνουσιν ἑξάρετον ἐκπαιδευτινῶν εἶναι δὲ σχεδὸν ἀδύνατον ἵνα ἡ θρησκεία αὐτῶν διαμείνῃ θρησκεία ἀνθρώπων λαβόντων ἐντελῆ ἐκπαίδευσιν ἐν ταῖς τεχναῖς, τῇ φιλολογίᾳ καὶ ταῖς ἐπιστήμαις τῆς Δύσεως. Ἡδη ὑπάρχουσι σημεῖα ὅτι δ νοῦς τοῦ ἐκπαιδευθέντος Ἰνδοῦ κινεῖται. Έκεὶ διάρχει ἡ ἀξιοσημείωτος ἑκείνη ἔταιρία καλουμένη οἱ Βράχμω, καὶ συνισταμένη ἐκ τοῦ κυριωτέρου μέρους τῶν ὑψηλῆς ἀνατροφῆς τυχόντων νεανιῶν τῆς Βεγγάλης ἑξπλοῦται δὲ ἐφ' ἀπάσις τῇ; Ἰνδίας. Ή ἔταιρίκα αὐτὴ καὶ τοι μὴ ἐντελῶς πατεριτοῦσισται, εἶναι πλήρης ἐλπίδος, διότι πιστεῖει εἰς ἓνα Θεὸν, ἀπέρριψε πάσας τὰς δεισιδαιμονίας καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν τῆς Ἰνδικῆς θρησκείας, καὶ κυκλοφορεῖ μεταξὺ τῶν δικδών της βιβλία πλήρη ἐκ τῆς καλλιτέχνης ἀγγειοῦ φιλολογίας.

Οποιαν μορφὴν εἰς τὸ μέλλον ἡ θρησκεία τῶν
Ινδῶν δύναται νὰ τάξῃ είναι ἀντικείμενον ἐφ' οὐ λίγων
διάφοροι γνῶμαι: ὑπάρχουσι παρ' ἔκεινων σίτινες με-
γίστην κατέβαλον προσοῦντες ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ο Σερ. Wm. Muir. είπεν: "Ας είπω νῦν όμων, π. χ. πῶς είδον τοὺς σις τὸν χριστιανισμὸν τρεπομένους ἐν Ἀγρῷ καὶ Ἀλλαχαβάδ. Συνάγονται δοῦλοι ἐν ἔκαστῳ τῶν μερῶν τούτων πέρι τοὺς τετρακοσίους ή πεντακοσίους ιθυγενεῖς οἰτίνες μετετράπτουσαν ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας εἰς τὸν χριστιανισμὸν, καὶ ἐὰν ἑωτηθῶσι δόπιος ὁ χαρακτὴρ αὐτῶν ἀπαντᾶ δι τὸ θὰ ἡδύναντο νὰ πχραβληθῶσι πρὸς κώμην τῆς χώρας ταύτης ἔχουσαν τὸν αὐτὸν πληθυσμὸν. Οἱ θεαγενεῖς χριστιανοὶ εἰσὶν ἐν ὅλῳ, ἐγκρατεῖς, ηθικοὶ καὶ σεβαστοὶ, πιστεύοντες δὲ δι τοὺς μέγας μέροις ἔχουσιν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἀρχαῖο τοῦ ἀληθοῦς χριστιανισμοῦ.

Ἐπισκεπτόμενος τὴν χώραν τῶν Σιανθάλων, εὑρὼν
χιλιάδας λαοῦ ἀσπασθέντος τὸν χριστιανισμόν. Εἰ-
δον εἰς ἐν μέρος ὥραιαν ἐκκλησίαν, ἔχουσαν περὶ^{τοὺς} 800 ἢ 1000 θαυμάνας. Ὁ λεπέδης ἡτο Γερμανός
ἱεραπόστολος καὶ τοι δὲ ἡ Ιεραπόστολὴ ἐν ἐκείνῳ
τῷ μέρει τῶν Ἰνδίων δὲν ὑφίστατο πρὸ 12 ἢ 13 ἑτῶν,
ὑπῆρχον 7,000 τῷ χριστιανισμῷ προσελθόντες, 2,000
κοινονοῦντων μελῶν καὶ περὶπου δ ἀντὸς ἀριθμὸς πατ-
ῶν πορευομένων εἰς τὰ σχολεῖα. Οἱ παῖδες εἰς τὰ
σχολεῖα ἐκείνα ἔθεσθησαν παρὰ τῆς θυγατρός μου
πατέρος, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ παῖδες τῶν Αγ-
γλῶν. Οὐδέποτε κωλύον διλέκληρον τὴν κοινότη-
τα τῶν Σιανθάλων νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν χριστιανισμόν.

Πρὸς τριάκοντα περίπου ἔτῶν ὑπῆρχε Βιβλικὴν Ἐ-
ταιοῖς ἐγένετο Ἀγρός. Ἑκτὸτε δὲ ἐγένονται τὰς τιμὰς γὰρ συν-

δεθώ πρὸς τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἐν τῇ πόλει ἔκεινη καὶ ἐν Ἀλλαβανάδ, πρὸς δὲ πόλιν ἀκολούθως εἶχε μετενεγκῆ, ὡς καὶ ἐν Καλκούττᾳ, ἔσχον δὲ τὴν τιμὴν νάῦλαι αὐτοπροδρόμος τῆς ἐπαρίσας καθ' ὅλην τὴν διαμονὴν μου ἐν Ἰνδίαις... Πολὺτιμον ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ παρέχειν τῷ Εὐαγγέλιον εἰς 240 ἑκατ. ἐν Ἰνδίαις. Διὰ τῆς χώρας ταύτης ἡ ὁδὸς εἶναι ἐλευθέρα...

II. Ἐγ Κίρα.

Ἐν τῶν σοδροτέρων καὶ πεισματωδεστέρων κωλυμάτων πρὸς διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου ἐν Σινικῇ ὑπῆρξε τὸ μίσος τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ ξένου.

Καὶ αὐτὴ ἡ Σινικὴ — ἐφ' ἡς μέχρις ἐσχάτων ἤτενίζομεν μιστὰ περιεργίας, ὡς αἱ περιγυνταὶ ἀτενίζουσιν ἐπὶ τῆς Σφιγγὸς τῆς Ἐρήμου, ἀπέρου, σταθερᾶς ἐν τοῖς λιθίνοις χαρακτήρισιν οἵ ἔλασε πρὸ τῆς συγγραφῆς τῆς ιστορίας, καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀπόφασιν ἔχοντες νὰ τηρήη διὰ πάντας τὸ μυστικόν της — ἐγγισθεῖσα πανταχόθεν ἐκ τῆς θερμῆς ἀδελφότητος τῶν ἐθνῶν, δ λίθος τῆς Σινικῆς μαλακύνεται εἰς σάρκα, καὶ διὰ χρατερὸς ἔκεινος σωρὸς ὄντων ἀνθρώπων καθίσταται λαβὴ ζῶν. Ἰσως εἴποτε διὰ τοῦτο προηλθεν ἐκ τοῦ ἐμπορίου, ή διὰ δρείστας εἰς τὴν πίσσην τῶν πολιτικῶν συμβάντων ή εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀλατήρια τῆς νεωτέρας παιδεύσεως.

Ὕμετς διοστηρίζομεν διὰ εἶναι ἔργον τοῦ Θεοῦ εἶναι θυμαστὸν εἰς τοὺς ὀρθολιμοὺς ἡμῶν! Οὐδεμία ἀμφιβολία δὲ ἐν Ἰνδίαις ὁ Βραχμανισμὸς ἔπαισεν ὄντας δίναμος, καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ πάντη ὥν τύπος οὐδεμία ἀμφιβολία δὲ ὁ Βουδδισμὸς εἶναι καταχρηνῶς ἐν παρακυρᾷ ἐν Ἰαπωνίᾳ. Ο λαὸς εὐρίσκει αὐτὸν πρόσκομψ, δὲν δύναται νὰ τὸν ἀρρομοίσῃ εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τοὺς θεομοὺς ἐλευθερίας, οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία δὲ ἡ Σινικὴ θέλει ἀποτινάξει πᾶν δ, τι κωλύει τὴν πρόδον αὐτῆς ἐν τῷ νέῳ σταδίῳ.

Οἱ Εὐρωπαῖοι ἱεραπόστολοι δύναται νὰ ἐργάζωνται, ἀλλ' ἐὰν κατῷρθουν νὰ μεταστρέψωσιν εἰς τὸν χριστιανισμὸν, 5,000 ἀνθρώπους κατ' ἕτος, θὰ ἔχοιαζοντο 80,000 ἐπὶ ὅπως δλόκηρον τὴν Σινικὴν μεταστρέψωσιν. Ἐὰν δρως δ τὸν χριστινισμὸν ἀσπαζόμενος καθίστατο καὶ ἱεραπόστολος καὶ προσείλκειν ἔνα ή πλειοτέρους, δλόκηρος ή κύτοκρατορίας θὰ ἔξευχγελάζετο εἰς διάστημα ἔλασθσον δεκατεσσάρων ἐτῶν.

III. Ἐγ Ιαπωνίᾳ.

Δίψη τῶν Ἰαπώνων πρὸς τὸ μακνάνειν. Πχρουσάζων διὰ τὰς περὶ χριστιανισμὸν προσδοκίες τῆς Ἰαπωνίας, λέγω ὡριμένως περὶ δύο κίνημάτων πρώτον, περὶ τῆς ἐνθουσιαστικῆς παραδοχῆς νόμων καὶ τρόπων τῆς δύσσως; καὶ δεύτερον περὶ ἐθνικοῦ συστήματος ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ἀγγλικοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀγγλικῶν δημοσίων σχολείων.

Ἡ πρώτη ἐπανάστασις, ἡτις φέρει εὐδίη πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας, πρέπει νὰ λάβῃ καιρὸν ὅπως περαγάγῃ τὰς μεταβολὰς ἔκεινας ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ λαοῦ πρὸς δε αἱ νέαι διδασκαλίαι ἀναποφεύκτως ἐρ-

γάζονται. Ὁ νοῦς τῶν Ἰαπώνων δὲν διαφέρει τῆς γῆς αὐτῶν, ὑπόκειται δηλ. εἰς ἡραιστειάδεις ἐκρήξεις. Η κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ προβαδίσῃ τοῦ λαοῦ. Ὅσον ἀφερῇ εἰς στρατιωτικάς καὶ ναυτικάς βελτιώσεις, δ λαὸς δὲν χρήζει οὐδεμίας παρασκευῆς ὑπερηφανεύονται βλέποντες θωρακτά ἐπὶ τῶν ὄντων αὐτῶν, καὶ εδρωπατικὸν χειροπόδην ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων των θὰ ἐδαπάνων θεσμορούς ὅλοκλήρους εἰς υπηργείας, ναυτικάδημους καὶ στρατιώτας, ή νὰ θέσωσιν διὰ τὴν ἐπιτήρησιν Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν ἀλλ' εἰσέτι δὲν θνοῖσαν τὴν χώραν αὐτῶν εἰς ξένους.

Ἐὰν δ λαὸς τῆς Ἰαπωνίας ἡτον τοσοῦτον πεφωτισμένος ὡς ἡ κυβέρνησις τῆς Ἰαπωνίας, ἡ χώρα θὰ θνοίγεται αὔριον πρέπει δὲ νὰ προστεθῇ διε τὴ κυβέρνησις μεταχειρίζεται τὸ μέρον μέσου δι' οὗ κράτος τι δύναται νὰ ἀναθρέψῃ τὸν λαὸν καὶ νὰ τὸν θέσῃ εἰς ίσην μοίραν πρὸς τὴν νομοθεσίαν αὐτοῦ ἐκπαιδεύει τοὺς πατέρας τῆς χώρας. Η ἐκπαίδευσις δὲν είναι νέα δύναμις ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶναι ἀρχειοτάτη δύναμις. Ἔχουσιν ἀρχαίαν φιλολογίαν, διακεριμένην ἀπὸ τὴν Σινικὴν καὶ τὸν Ἰνδιῶν, διότι εἶναι καθολοκληρίαν οἰκιακή ή γλώσσα δρείστει μεγάλως ταῖς γυναικὶ τῆς Ἰαπωνίας, διότι ἐνῷ περὶ 900 περίπου ἐτῶν ὑπήρχε μεγάλη μανία πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Σινικῆς γλώσσας, αἱ γυναῖκες προσεκολλήθησαν τῇ ἐθνικῇ αὐτῶν γλώσσῃ, καὶ διὰ τῶν ἴδιων αὐτῶν συνθέσεων διετήρησαν τὴν κομψότητα αὐτῆς καὶ τὴν δύναμιν. Μεταξὺ τῶν κλασικῶν Ἰαπώνων τὰ ὄντα περιήρχε δείγματα ψρούς εἰσὶ προϊόντα τῆς λεπτῆς μεγαλοφύτες τῶν κυριῶν τῆς Ἰαπωνίας.

Ἄλλα τὰ σχολεῖα μεταβάλλουσι τὰς μελέτας αὐτῶν, καὶ χωρὶς ὀμολογημένου τινὸς ακοποῦ πρὸς μεταβολὴν τῆς θρησκείας των ή βουδιστικὴ φιλολογίας δικογορεῖ εἰς τὴν χριστιανικὴν, καὶ αἱ δειπνάδημονες παραδόσεις τὰς φύσεως ἐκλείπουσιν ἐνώπιον τοῦ φυτὸς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ὑπὸ τὴν δόηγίαν καὶ ἔχουσιαν τῆς κυβερνήσεως ἡτοις ἀπεδίωκε τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν παιδευτηρίων καὶ εἰσήγαγε διδασκάλους κατὰ τὸ πλεῖστον χριστιανούς. Τοσοῦτον ζωῆρα εἶναι ή δίψη διὰ τὰς γνώσεις τὰς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ἵδις δὲ εξ Ἀγγλίας, δωτα καὶ τοι ή ἀνέγερσις ἐκκλησιῶν καὶ παρακλησίων ἀπαγορεύεται πέραν τῶν δρίων τῶν παραχωρηθεισῶν γυαῖων, εἰς χριστιανὸς ἱεραπόστολος δύναται νὰ μεταβῇ διουδήποτε ὡς διδασκαλος δὲν ἔχει δὲ ἀνάγκην νὰ ἀφήσῃ τὴν Γραφὴν διπλισθεῖν αὐτοῦ. Δίνεται νὰ μὴ διεγείρῃ ἐκκλησίαν, ἀλλὰ δύναται νὰ κυκλοφορῇ τὲ βιβλία τοῦ δροῦ δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὰς ἐπιχειρήματα αὐτοῦ προσωπικῶς, καὶ ὡς δ Παῦλος ἐν Ρώμῃ δύναται νὰ καταιχῇ ἐν τῇ μισθοθεσίᾳ παραδοτοῦσιν αὐτοῦ οἰκία καὶ νὰ δέχεται πάντας τοὺς ἐρχομένους εἰς αὐτήν, ἀδιδάσκων τὴν βασιλείαν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης ἐμπιστοτάτης οὐδενὸς κωλύοντος αὐτόν.